

REDACȚIA
AD. STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.
Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.
Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERȚIUNILE:
pe 1/4 de garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sînt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

La Hațeg.

(R.) Cu adevărat Duhul sfânt s'a
deborșit asupra frunțășilor români,
cari înainte cu treizeci de ani luat-au
peste, că până-ce nu vor ridica
templului român un templu, odihnă
nu afe... Ear' s'erbătorile Cobo-
rării Duhului Sfânt din acest an fost-au
— ca și altă dată — bogată res-
plată pentru bravii slujitori ai Thaliei
Române, cari pentru întâiași-dată au
arborat steagul luptei lor și în Țeara-
Hațegului, clasica vale unde înainte
cu veacuri din ciocnirea a două po-
poare mari datu-s'a ființă neamului
românesc.

Dăm în altă parte a ziarului nos-
tru amănunte despre serbările pe-
recute.

Aci vrem să stăruim numai asupra
unui singur lucru:

Înainte numai cu câți-va ani,
partea mare a publicului românesc
considera drept o mișcare stearpă tot ce
se face întru adunarea fondului pentru
crearea unui teatru român. Azi însă,
nașterea stăruinței neobosite a presi-
dentului societății și a hărniciei băr-
baților mai tineri pe cari dl Iosif Vul-
can 'i-a câștigat ca colaboratori, so-
cietatea a reușit să producă între ro-
mâni o reală mișcare culturală, care
glinic se întinde în valuri tot mai
mari. Ear' cât despre partea mate-
rială a lucrurilor, publicul întreg ro-
mânesc se va bucura aflând că nu-
mai capitalul a ajuns deja atât de
mare, încât produce anual o dobandă
de zece mii florini, ear' taxele, atât
dela membrii fondatori cât și dela
cei ordinari și ajutatori, d'asemenea
aporesc în chip simțitor.

Estă o dovadă, că atunci când cu
fapt și pricepere se inițiază o mișcare
culturală între noi Români, ori-cât
de vitrigă e vremea ce o străbatem,
acea mișcare dă roade.

Noi felicităm cu dragoste pe bărbații
cari luptă cu atâta vigoare pentru
crearea Teatrului-Român și nu ne în-
doim o singură clipă, că străduințele
lor au să fie acoperite de un succes
deplin.

Facem în același timp apel la în-
treaga obște română să deie spriginul
seu prețios acestei societăți și nu
numai să urmărească cu atenție acți-
unea comitetului, dar' să-și urmeze
povețele ce comitetul va da nu numai
cu scop de a spori fondul, ci mai
ales pentru a promova cultura națională
română.

Azi, când pe terenul politic suntem
paralizați la ori-ce mișcare, se impune
ca o supremă datorință națională ca
pe terenul cultural să luptăm cu
toată căldura sufletului nostru și dela
nici o jertfă să nu ne dăm îndărăt.

Fiascul celor dela „Nemzeti-Szövetség”.
Pentru a-și acoperi rușinea ce au pățit
alaltăieri aici în Arad, cei dela „Nemzeti-
Szövetség” fac acum mare sgomot în jurul
unui „atentat valach”. . . Unele ziare pre-
tind anume că ar fi Români cei cari în
preseara s'erbării din parcul Baross au
murdărit șandramalele în cari era să se
petreacă „tündér-est“-ul (seara de vrajă)
proiectată.]

„Budapesti Hirly” face din chestie cas
mare. Scrie un prim-articol, în care între
altele scrie că dacă se va dovedi că aten-
tatorii sunt Români, „Ungurii vor scrie acest
atentat în socoteala bărbaților politici temerari
ai Valachilor și zi cu zi vor cere socoteală,
socoteală definitivă pe toate terenurile”. . .

Dar' dacă nu se va dovedi?

Nu-i așa că atunci presa maghiară în-
treagă — ca și în alte cazuri — s'a do-
vedit cât este de miserabilă: calomniează
o nație întreagă, imputându-i fapte de cari
numai Ungurii s'evrșesc, ei cari au ne-
cinstit pajure și steag împărătesc.

Români din Arad au dat ei altfel ex-
presie sentimentului ce nutrește față de
„Nemzeti-Szövetség”: s'au ținut departe de
întreg tâmbălăul!

Perirea națiunii maghiare.

Sub titlul acesta a apărut zilele ace-
ste o broșură de cuprins social-politic
din peana obscurului Dr. Király Péter.
Tendința broșurei este, de a agita im-
potrivă „Valahilor ardeleni”, cari
înghit sate maghiare întregi și
vor face astfel ca nația maghiară
să piară azi-mâne din plaiurile
Ardealului.

Broșura începe prin a prezenta pe
Români în o lumină de tot posomorită,
ca un neam fără nici o cultură și care
chiar în urma prostiei sale devine masă
potrivită de a fi exploatată din partea
preoților vicleni și a „agitatorilor șar-
latani”. Poporul român — zice celebrul
autor — e serac, se află din punct de
vedere economic și social la un nivel
mai jos decât înainte de 48 . . .

Și cu toate aceste, acest popor serac,
exploatat, prost și cum mai e numit în
broșură, — înghite pe Ungurii din
Ardeal.

Se jeluiește apoi Dr. Király cum dis-
pare în jurul Clujului caracterul un-
guresc al satelor, cum se valahisează pe
nesimțite zeci de sate, cum „se nimi-
cesc cetățile ideii de stat maghiar,
prefăcându-se în cuiburi de Va-
lahi”.

E într'adevăr admirabilă această con-
cordare a scriitorului de broșură. Ro-
mânul, poreclit de el serac, prost, incult,
înghite pe Maghiarul veri Doamne bogat,
cuminte și cult. Nu vede autorul în ce
scrintită logică a ajuns? Unde se mai
întemplă ca un popor pretins in-
ferior în ale culturii să nimi-
cească și să-și asimileze pe cel
superior? Dacă face constatarea, că
noi ne estindem și frații maghiari pier
vzând cu ochii, de ce nu are cinstea și
curagiul ca să ne recunoască superiori-
tatea noastră, puterea noastră vitală
și pe de altă parte decadența Maghia-
rilor? A confundat bietul noțiunile!

Nostime sunt însă concluziile la cari
Dr. Király ajunge pe basa falselor pre-

mise. Recomandă adevă guvernului mij-
loacele potrivite pentru delaturarea stă-
rilor „tât de triste pentru Maghiari. Cere
confiscarea școalelor confesionale,
introducerea grabnică a adminis-
trației de stat, oprirea înființării
de institute române de credit și
economii și în urma urmelor res-
tringerea autonomiei bisericii gr-
ort. române. Nici mai mult nici mai
puțin!

Luăm act despre aceste abure ale lui
Dr. Király — care ne face impresia,
că răvnește tare la vre-o slujbă grasă
în cabinetul lui Jeszenszky — pentru a
face constatarea, că nu e tocmai din
cele mai bune situația Maghiarilor nostri,
când ei se plâng și acum, că pier, acum
când au ajuns la maximul de putere!
Ce-o fi de voi, dragii nostri, când va
veni apă și pe moara noastră?

Serbările dela Hațeg.

(Coresp. particulară a „Tribunei Poporului”).

Hațeg, 6 Iunie n.

Clasicul pământ al frumoasei văi unde
odinioară domnit-au cu mândrie strămoșii
nostri, a fost zilele aceste locul unor înăl-
țătoare serbări închinare culturii noastre
naționale. Aici și-a ținut adevă adunarea
sa generală societatea pentru crearea unui
fond de teatru român.

Primirea oaspeților.

Pentru primirea oaspeților s'a format un
comitet al cărui suflet a fost dl Dr. Ga-
vriil Suciu, avocat, unul din tinerii băr-
bați meniți a face în viitor mult — pe
toate terenurile — pentru propășirea Rom-
nismului în aceste părți.

Primii oaspeți sosiți au fost d.nii V.
Goldiș, profesor și studenții universitari
Sextil Pușcariu și M. Popoviciu, cari au
venit dela Brașov încă Sâmbătă dimi-
neața.

Președintele, dl Iosif Vulcan și doamna
au sosit Sâmbătă seara, însoțiți de d.nii
Emanuil Ungurean (Timișoara), Russu Și-
rianu (Arad) și Iustin Ardelean (Oradea).

La gară a fost primit de frunțășii din
Hațeg, în numele cărora dl protopop Gheaja
'i-a urat binevenire ear' dl president a
mulțumit în scurte cuvinte și cu multă
amabilitate.

Seara de cunoștință.

Atât oaspeții sosiți (mai ales de prin
jur) cât și familiile române din loc s'au
adunat seara la grădina dela hotelul pro-
prietate a dlui Ioan Baci, unde au petrecut
până seara târziu. Animația era mare și
s'a manifestat prin mai multe toast, dintre
cari amintim pe a dlui protopop Gheaja
și Dr. G. Suciu, ridicate în onoarea dlui
Iosif Vulcan. Veteranul luptător Munteanu,
acest modest dar plin de inimă bărbat, a
vorbit pentru presă, arătând meritele ei
câștigate pe toate terenurile.

Ședința I.

După s'evrșirea serviciului dumnezeesc
în ambele biserici, conform programului, dl
Iosif Vulcan a deschis prima ședință a
adunării prin următoarea vorbire:

Domnilor și doamnelor!

Adânc mișcat vin să-mi ridic glasul în
locul acesta. Căci este sfânt pământul pe
care ne aflăm, sfânt tot ce ne impresară,
tot ce vedem în giur de noi. Toată vatea
aceasta, toate colinele ce o împrejmuesc,

toate pârăile ce o udă, codrii și munții
ce-o încunună, tot ce este aici în țeara
Hațegului vecinic și neperitor, — ne în-
sufliă o simțire fermecătoare, care ne în-
călzește inima și ne ridică sufletul, întocmai
ca revederea mult doritei noastre mame
dului.

Aici suntem ca la mama noastră, căci
aici a fost vatra neamului românesc, obârșia
noastră națională, de unde ne-am răspândit
în câte părți, întemeiând o nouă familie de
popor în mijlocul străinătății, un nou neam
prin munții și văile Carpaților, formând o
nouă limbă dulce și armonioasă și păstrand
întocmai credințele și obiceiurile aduse
cu noi.

Aici au descălecat legiunile împăratului
Traian, venind să cucerească Dacia; aici
au dat ele năvală asupra armatei voinicului
Decebal, care umilise atât de adânc trufia
română; aici s'a petrecut crâncena cioc-
nire a doi urieși, care a schimbat pe vecie
charta acestor părți ale Europei.

Par'că vedem înfricoșata luptă pe vieță
și moarte între cele două națiuni mari;
par'că auzim strigătul de îmbărbătare al
ostașilor cari se bat fericiți pentru o idee
sfântă, pentru viitorul neamului lor; par'că
munții și văile resună de gemetele sfâși-
etoare ale celor ce trag de moarte și de
cântecile de negrăită bucurie ale în-
vingătorilor.

Închipuirii noastre 'i-se înfășoșează o iconă
chaotică, stropită cu sânge, în care trosnetul
armelor, tropotele cailor, zuruțul carelor,
vaietele răniților, plânsetele femeilor, fumul
satelor arzende și croncănitul vulturilor
flămânzi, fac un amestec amețitor, de unde
străbate țipetul fetei lui Decebal, care își
vede părintele murind și strălucita lui
capitală Sarmiseghetusa, în flacări cutro-
pindu-se ruină peste ruină. . . .

Și tot înaintea noastră se înalță din
cenușe falnic Ulpia Traiana, vestind lumii
mirate închegarea unui nou neam, în care
vulturul roman a implantat sămânța lati-
nității; o nouă fiică a gintei romane, îm-
podobită drept zestre cu toate însușirile
bune și frumoase ale părinților și dându-
'i-se menirea de sentinela Romei în aceste
părți depărtate ale Europei răsăritene. . .

Multe veacuri au trecut de atunci, po-
poare peste popoare au cutrierat în aceste
locuri, stăruind să cutropască neamul găsit
aici. Dar' înzădar. Limbi și țări străine
au dispărut în giur de noi și nu le-a mai
rămas decât numele; ear' sămânța latină
a eșit din mijlocul tuturor vijeliilor, cu
steagul spintecat, dar' purtat tot le su-
sându-l noue urmașilor drept moștenire
sfântă, ca sub el să trăim și să murim. . .

Măreață a fost menirea ce împăratul
Traian a impus coloniilor sale așezate aici.
Numai aceasta măreție ne lămurește, că
pentru-ce nu 'i-a fost jale să le rupă din
trupul gintei mame și să le expună la mar-
ginea cea mai îndepărtată a civilizației, toc-
mai în valurile vârtejului omoritor al mi-
grațiunii popoarelor.

A avut trebuință de o păzitoare a latini-
tății în resăritul Europei, care să veghieză
cu ochi ageri și să dea pept cu toate por-
nirile dușmănoase; care să susțină aici mă-
rimea numelui roman și să fie în același timp
farul care să reverse lumină în mijlocul în-
tunecului barbar. . .

Din Roma ne-am adus o fire
Să fim noi chiagul de trezire
A fost ce doarme amorțit;
Să fim aicea steua care
Arată calea de 'nviare
Popoarelor din resărit! . .

Multe veacuri au trecut de atunci. Și eacă astăzi avem să ne dăm seamă, că cum ne-am împlinit însărcinarea ce ne-a încredințat marele împărat? Cari sunt titlurile noastre la recunoștința lumii, câștigate cu susținerea rolului primit? Unde ni-s dovezile, prin cari probăm în fața și împotriva tuturor, puterea de viață a elementului românesc?

Vom răspunde:

Menirea ce s'a dat strămoșilor noștri, pe cât de măreață, a fost tocmai atât de grea.

Așezați în calea năvălirii popoarelor din răsărit spre apus, neconținut isbiți în ființa noastră și lipsiți de ajutorul mamei dulci: rolul nostru impus a fost să ne apărăm viața, să ne păstrăm limba, semnul învederat, că suntem de viță latină.

Veacuri întregi ne-am consumat toate puterile spre a ne scuti existența. O luptă titanică aceasta, cu droaia de popoare cuceritoare, din cari am eșit biruitori doar numai grație puterii de viață a sângelui nostru moștenit din Roma.

Probă ne e istoria, ale cărei pagini spun, că ne-am luptat mai mult pentru limbă decât pentru viață; martori ne sunt munții și văile din giurul nostru, unde s'au petrecut atâtea fapte de vitejie. Cu tot dreptul putem exclama cu poetul:

Să spuie Retezatul, acel asil de pace,
De-a fost Românul trăndav în timpuri
[de nevoi!]

Probă de vînjosia neamului românesc este că nici cele mai crunte prigoniri ale sortii nu ne-au putut stînge, că suntem tot acolo unde ne-a așezat Traian, că stăm neclintit aici, că vrem să rămânem tot aici...

Totdeauna și vecinic călăuziți de același gând înalt, totdeauna și vecinic arborând stindardul originii noastre romane, susținând prin lupte de veacuri furtunoase sămănța latinității în munții și pe plaiurile Carpaților: eată cum ne-am împlinit menirea; eată titlurile noastre la recunoștința lumii, eată dovezile noastre că suntem un neam de oameni cu putere de viață, care nu se poate stînge, care are să trăiască vecinic...

Trecut-au veacurile întunecoase și zorile unui timp senin s'au ivit de mult pe ceruri.

Aerul proaspăt al dimineții învie tot și dă puteri noue.

Toate se mișcă, toate încep să lucreze. Paserile cântă vesel și vîntul adie cu drag aducînd simburii deșteptării.

A început o viață nouă. Fie-care neam s'a apucat de lucru, unele mai iute altele mai târziu, toate vor să-și ia un loc de

frunte în rîndul națiunilor, câteva și-au și luat.

Din aceasta muncă ne cerem și noi Românii partea noastră. Vrem să rîncim pentru deșteptarea, luminarea și înaintarea noastră culturală. Vrem să răspândim cultura în toate părțile vieții românești. Vrem cultură națională, căci numai asta se potrivește firei, dorinței și menirii noastre.

Eată și cuvîntul pentru care vom să înființăm un teatru național, care este un organ de frunte pentru răspîndirea culturii naționale.

Înființarea acestuia însă cere ajutorul întregii națiuni, căci noi suntem avisați numai la puterile noastre; de aceea am venit șiaici, ca să facem apel la sentimentul de sprigin național și al d-voastre.

Adresându-vă acest apel, deschid adunarea generală!

Discursul dlui președinte a făcut o impresie profundă. Sala a izbucnit în aplause și multora lacrimi le strălucea în ochi.

Se aleg apoi notari dnii V. Goldiș și Pr. Givulescu.

Dl V. Goldiș, secretarul societății citește raportul general. A fost ascultat cu atenție mare și adese întrerupt de aplause și aprobări. Raportul este nu numai o oglindă fidelă despre îmbucurătoare progrese, dar și o adevărată piesă literară de valoare, care face onoare simpaticului profesor. (Vom publica acest raport în alt număr. *Redacția!*)

S'au ales apoi comisiile după-cum urmează: în comisia de propuneri dnii Dr. Ioan Mihai, Dr. G. Suci, Russu-Siriani, T. Ghéja, protopop și vicarul Nestor; în comisia financiară Emanuel Ungureanu, Bontescu, I. Baci, P. Olteanu și Munteanu; iar în comisia care se câștigă membrii noi dnii Dr. G. Suci, Bersan, Sânzian, Cornel Popovici și vicarul Nestor.

Dl P. Givulescu, citește raportul despre starea materială a societății. Se constată că averea societății e de 118.634 lei și numai din câștigurile crește cu 10.000 lei pe an.

Dl Sextil Pușcariu citește apoi o disertație (Din tainele culiselor) scrisă cu multă pricepere și cu un umor sănătos.

Publicul l'a aplaudat cu simpatie iar comitetul l'a mulțumit și a decis să publice disertația în anuarul oficios.

Președintele ridică ședința, mulțumind călduros publicului care prin prezența sa a dat nu numai semne de interesare pentru societate, dar și prin aplausele sale a și încurajat pe cei-ce luptă pentru realizarea mărețului plan.

Politica României.

Răspunzînd unei interpelări ce i-s'a adresat în ședința dola 14 Maiu, dl D. Sturdza a zis următoarele:

D-sa (dl Scorțescu) va expus în ce constă melodrama reprezentată la Iași în 17 Aprilie. D-sa v'a spus că un colonel, șef de stat maior al unui corp de armată, a compus acea melodramă alegorică, în care erau reprezentate provinciile locuite de Români, dar cari nu fac parte din Regat, ci aparțin altor state. D-sa v'a spus mai de departe că, după ce se înfășoșau rînd pe rînd înaintea publicului acele provincii, și își ziceau durerile, ele erau strînse în fișe sub o singură coroană. D-sa a mai arătat, cum aceasta reprezentație a fost bine primită de public, care a aclamat pe actor; că colonelul Teșanu a venit pe scena de a mulțumi publicului, că în urmă colonelul Teșanu a fost pedepsit cu arest, și că acest fapt de a-l fi pedepsit este barbar și nepatriotic.

Să punem chestiunea pe adevăratul teren și să judecăm.

Am dinaintea mea anunțul reprezentației. În partea a doua a reprezentației este un „tableau viu“, în care stăpînim înșirate personajele Basarabiei, Bucovinei, Transilvaniei, Maramureșului, Crișanei, Temișanei. În partea a treia a reprezentației apar iarăși în „tableau viu“ Transilvania, Basarabia, Bucovina, Maramureșul, Crișana și Temișana. Aceste stau tipărite și nu se pot nega.

Ast-fel melodrama are un caracter iredentist, și încă cu caracter iredentist accentuat.

Să mă explic.

Melodrama are un caracter iredentist accentuat — acela pe care d. Scorțescu l'a accentuat și d-sa de la tribuna, când a zis că tendința noastră este și trebuie să fie lărgirea și mărirea teritoriului de astăzi al Regatului.

Tot-d'a-una, și nu numai eu, dar toți bărbații politici înțelepți ai acestei țări, au respins teoria lărgirii și mării teritoriului nostru, ca un mare pericol pentru existența Regatului. Toți bărbații politici înțelepți nu repudiat și au condamnat acțiunile iredentiste adică acțiunile prin cari am exprimat tendința sau voința de a mări teritoriul nostru anexându-ne provincii ale Statelor vecine cu populațiunea românească.

Politica Statului român nu a fost nici odată o politică de lărgire a teritoriului ei a fost tot-d'a-una o politică de dezvoltare internă.

Nici un cap sănătos, nici o inimă în adevăr patriotică nu s'a gândit vre odată în Regatul român la expansiuni teritoriale. Am declarat-o cu toții și neconținut, că suntem mulțumiți cu ce avem. De aceea am și fost tot-d'a-una un reazăm pentru menținerea păcii în Orientul european. Românii e mulțumit cu teritoriul pe care-l posedă și nu cere de cât ca în marginile lui să se întărească și să se desvolte.

Această politică a creat Regatul român. Această politică a creat României pozițiunea respectabilă și plină de încredere, ce o are în

Europa. Această politică a făcut din România un punct de rezanță al tuturor acelor, cari nu vor în Orient desordine, ci pace și înălțată dezvoltare.

Nu e un bărbat politic înțelept al oricărui partid, care ar fi avut vre-o dată o altă politică, și înțelegeți că ori ce abateri de la această politică, un bărbat politic înțelept nu o poate aproba. Bărbații politici cari sunt la cârmă țerei încă mai puțin pot s'o aprobo.

A voi cine-va un lucru la care nu se dăpt să crească, e un ce reprobabil, nebanesc și nepolitic. A voi cine-va un lucru la care nu poate ajunge, e încă mai reprobabil, încă mai abnesc și încă mai nepolitic. Nu e un lucru nici înțelept, nici politic, nici patriotic să se așite, fie jumene, fie popular la niște năzuinți, cari nu pot să aibă realitate.

Trebue să ne gîndim la aceasta mai ales noi, stat mic, înconjurat de două mari împărății — că dacă noi nu respectăm starea teritorială a acestor împărății, și nu stăruim din partea celor mai puternici nerestaurarea stării noastre teritoriale.

Existența Regatului e înainte de toate de datorită noastră.

Pentru ce stăm noi miniștri aici în șof și chibzușii cu d-voastre, reprezentații ai țerei? Ca să nu punem existența Regatului nostru în pericol.

Apoi când d. Scorțescu și alții atîpă mulțimea ca să ia Basarabia, ca să ia Bucovina, ca să ia Transilvania, ca să ia jumătate din Ungaria, o parte din Austria și o provincie a Rusiei, atunci ar trebui să aibă cel puțin un simț și conștiința să vadă, că pot provoca pericole asupra patriei. — De unde ar fi altui decât acela de a face Regatul român ridicol, ar fi de tut. De aceea, aceste atîpări sunt un act rău, nepatriotic.

Cum, nu vă gîndiți, că cu ascunsele acte nesocotite puteți să rădică două imperii mari în contra noastră, cari au putința să ne reducă la o stare mai rea de cât aceea în care regatul Greciei a fost rădăcit de Turcia, fiind că nu s'a simț în la limitele dreptului giurilor.

Juriștii, avocații să deschidă, nu cărțile de drept modern, ci institutele lui Justinian, cari se dau în mîna începătorilor studiului dreptului, și vor citi acolo precepte de dreptului, date de Ulpian în puține cuvinte simple și patrunzătoare: — „a trăi onest, a nu jîngi pe altul, a da fie căruia ce este al lui“ — și mai departe se citește tot acolo: — că „dreptul giurilor este acela, care se observă între toate popoarele.“ Din timpuri străvechi există dreptul giurilor pentru a asigura traiul popoarelor, și mai ales acest drept este pavăla popoarelor și țărilor mici.

Dacă în timpurile vechi stau lucrurile astfel, la finele secolului al 19-lea, căm suntem mai înaintați în cultură, stau tot așa. De aceea actul care s'a făcut la Iași, ca reprezentanțiunea melodramei cu caracter iredentist, a fost un act nepatriotic, pentru că trebuie să căutăm să întărim țara, ea nu să o slăbim; trebue să o punem la adăpost de primejdii, iar nu să o vîrjim în primejdii.

Este un act nepatriotic să împingi la acțiune periculoasă. Este un act nepatri-

Lucrarea literară a comitetului fondului de teatru

(Biblioteca teatrală).

(Urmare și fine.)

Cum să impacă cu legea aceasta faptul comitetului, că din 4 numeri ne dă două localități din franțuzește. Românul nu are să simțească comicul francezului, dacă vede că rîde în o comedie franceză, v'a rîde ca de un spectacol, dar nu va simți cu adevărat comicul. De multe ori românul se poate și supăra de moment ce francezul le ea în comic și de cari el cu cultura sa, cu liberalismul său, rîde.

L'as apoi că una din cele două localități — „un om buclucaș“ — e un produs tocit fără nici un sens pentru ziua de azi. De deputatul Titu Delabrad au putut să rîză oamenii de acum 40—50 de ani, când a și fost scris, dar pe noi, cei de azi ne supără. Cealaltă „Idil la țară“, adevărat că e mai bună.

Din piesele originale a meritat să fie publicată comedia: „Bilet de Tramvai“ dar Soare cu ploaie, nu. Aceasta e o imposibilitate și ca concepția și ca tehnică. Ni se înfășează o păcălitură urtă! Ei bine

asta se poate în anecdotă, dar nu în comedie. Piesa nici nu este deci productul dramatic numit comedie, ci e un fel de anecdotă compusă în forma dramei. În productul cu numele: comedie, nu are doar să se încadreze ori ce.

În comedie e un conflict între persoane, comici și principii de lume, care conflict se rezolvă așa, că partea comică se desmețește, își vede lucrarea sa sucită, și să închină principiilor mai înalte, vine la reson. Și tocmai în acea zace faptul, că sfîrșitul comediei ne lasă tot deauna mulțumitori.

Ce vedem în sfîrșitul acestei comedii? Cum două persoane se înșală pe sine. Dna Clitan văduvă cu 3 fete, care dă pe grozava la băi, fără a spune, că are 3 fete, să cearcă, umblă să se mărite după un om bogat. Dă de unul. Dar un neam al ei o păcălește, defăimează pe acolo și o însoțește cu un alt domn, tot grozav la vedere cu 3 fete, tot în secret om care și el umblă cu intențiunea de a se însura cu o femeie bogată. Și tocmai la logodnă se desvlește că fiecare parte e séracă și că mai are încă și câte 3 fete, pe lângă sine. Dar nu să mai pot strica. — Vai de ei. — Se înțelege sfîrșitul e, că-i compătimizești. Tot așa trebuie să compătimizești pe cealaltă părechă,

adusa și aceea la logodnă, pe un student de liceu fugit cu bani, ce i a căpătat de pe cărți, la băile din Mehadia după iubita sa. Unde e mulțumirea?!

Mai sunt și alte lucruri necorecte și ne-naturale. D. e.

În scena primă ni se înfășează personajele așezate la 3 mese în o grădină a unui restaurant. Un timp se vorbește la o masă cu glas înalt, ce să se audă, apoi acestia continuă deodată a conversa înec, pentru ca să lase pe cei dela masa a 2-a, și după ce au vorbit acestia puțin, tac și ei și continuă vorba la masa a 3-a. Ce o fi și cum o fi și asta?!

Dragostea între școlariul de liceu și o fetiță de 16 ani încă ni se face nenaturală. Se zice, că se iubesc de 4 ani: adevărat că școlariul va fi fost de vre-o 13 ani și fetița de 12 ani. Altcum nu se poate? Și apoi ne și arată, că școlariul și-a vîndut cărțile de școală și a fugit cu banii de pe cărți la băile din Mehadia, unde se afla iubita sa, căci auzise că acolo s'a aflat unul care făcea curte fetei. Și acolo ajunge să pețească cu succes.

Adevărat, se va pretinde, să credem tot ce ni se dă, căci doar suntem în comedie. Și, dar nu sunt nici aci toate permise!

Chiar și aici, ca fata să agrăiască pe mama sa cu: „Bumpă și unică mamă!

Nici aceea nu poate fi bine, că toate se înfășează în grădina dela restaurant. Aci se face toate întîlnirile, toate declarațiile, hotărîrea și toate pregătirile de logodnă. De era cumva dia întâmplare și vre un preot pe acolo l'am fi văzut și logodni și cununăți tot în grădină.

O nepotriveală e și prologul pus în fruntea piesei „Soare cu ploaie“; se potrivește curat ca „soarele“ la „ploaie“.

Se pot cita și unele floricele de logică și de limbă. D. e. din prolog:

„Ba rup'am chiar și ramuri de fructe în căreate (e vorba de arborele național). Dar ori cât ni-i dăbiră, de loc nu s'a uscat. Că il zdrobești mai tare, de ramuri mai vinjoase, Că il despoi ma crîncen, ai poame ma frumoase. (?)

„Așa mi-a fost ursita, să-mi fie în vecuri“, Ori ce-i stricat și mărgav și tot ce-i schimosit (sic, asta-i ursită?!)

„Cîntarea trăganată și doina cea cu dor încep să se prefacă vîrtej înbătător“ (Nu înțeleg.)

Și acum face ceva:

Face poate mai bine comitetu fondului

... să paradezi cu un lucru, pe care nu poți să-l faci și pe care dacă te-ai încerca să-l faci, te-ar strivi.

Colonelul Teișanu este un ofițer cult și disting, dar a făcut un act nesocotit.

Un militar nu are să se amestece în chestiunile politice, nici interne, nici externe. Militarul nu are să se amestece în chestiunile politice, fiindcă el are o altă menire înaltă — de a se pregăti pentru a apăra patria sa, de a și scoate sabia în momente de pericol și a și expune viața pentru patrie și Regel Viata pentru datorie! Iată menirea militarului. În aceasta trebuie să se concentrează toată munca, toată munca, toată activitatea sa.

Alții sunt, cari conduc politica țerei, nu militarii.

De aceea, nu este iertat unui militar să-și însușească dreptul de a conduce el politica țării. Aceasta este un act de nedisciplină. Și îmi pare rău, că sunt silit să spun aci în Cameră un lucru atât de simplu, și să adaog un ce și mai simplu — că e un act pentru care nu am un cuvânt caracteristic la îndemână, ca un ofițer din armată, și încă un ofițer superior, și încă un șef de stat-major a unui corp de armată, să iasă pe scenă, ca să fie aplaudat. Aceasta este contrariu disciplinei militare și în orice alt stat s'ar fi întâmplat, ar fi fost reprimat cu pedeapsă mai aspră de cât cu 40 de zile de arest. Armata nu este făcută ca să dea reprezentații teatrale.

Fapta colonelului Teișanu nu e altfel de explicată, decât că a fost într'un moment de absență de completă cugetare, când s'a pus să fie autor dramatic cu tendențe periculoase existenței Statului român și când mai departe a apărut pe scenă.

Auto-ritatea militară era în drept să se pedepsească acest act nesocotit. Colonelul Teișanu a fost pedepsit, nu prin intervențiune străină, ci prin intervențiunea imediată a superiorilor săi. Generalul Iarca a zis: — pedeapsă trebuie să se dea și singur colonelul Teișanu a recunoscut greșala ce a făcut. Ministrul de război a aprobat. Nu putea un asemenea act de indisciplină a unui militar să rămână nepedepsit.

Vin acum la a treia.

Cum? Pentru faptul că autoritatea militară a pedepsit pe colonelul Teișanu, dl. Școarțescu, studenții și alți cetățeni au dreptul să intervină și să facă ovațiuni celui militar pe care autoritatea legală l'a condamnat.

Dar nu vede dl. Școarțescu că aceasta este o enormitate, căci este a da militariilor brevet de nedisciplină și de neapunere la lege și la autoritate? Cu asemenea armată desorganizată, anarhică, crede oare că ea se poate apăra țara în timp de cum-pună?

Eată un fapt reprobabil, eată o acțiune nesocotită: a face ovațiuni colonelului Teișanu, care s'a făcut vinovat de un act de gravă nedisciplină. Eată un act nepatriotic după cum n'au fost patriotice nici compunerea și reprezentarea melodramei.

După ce colonelul a fost pedepsit, reprezentanții Austro-Ungariei și Rusiei mi-au arătat în mod confidențial rapoartele consilierilor respectivi din Iași asupra acestui incident și mi-au spus: *Nu reclamăm, dar*

de teatru, dacă tipărește pe spesele fondului bibliotecii și o trimite apoi gratuit membrilor, drept resplătă pentru taxa de membru. Atât poate jertfi fondul acum, când a trecut sume cu mult suta de mii. Astfel să se stea cel puțin în cercul cât mai largi și să rămâne în librării

Sunt și cu mult prea scumpe broșurile bibliotecii teatrale cu 20 și 15 cr. Nrul I are 56 și al II: 51 pag. și costă 20 cr.; al III are 28 pag și costă 15. Va se zică 2 pag. costă 1 cr.; în format mic.

Să vedem cum se vind în alte locuri asemenea broșuri sigur și mai de valoare: *Biblioteca noastră* din Caransebeș, a dlui Iodoc, ne dă 80 pag. cu 14 cr.; *Biblioteca pentru toți* din București, Biblioteca de popularizare din Craiova și a școalelor din Iași ne dă broșuri de câte, 120 pag. cu câte 15 cr. Și toate publică lucrări de valoare literară.

Biblioteca teatrală nu va fi lătită, dacă se vinde așa scump.

ibl.

este un fapt regretabil, ca într'o reprezentațiune teatrală să se atace State vecine, cari doresc să trăiască în pace și bună vecinătate cu România, căci a aștia la încorporarea în Regatul român a Basarabiei, a Bucovinei, a Transilvaniei, acesta nu poate contribui a menține relațiuni de încredere reciprocă.

Este cert, d-lor deputați, că dacă, în fața unor asemenea ațtări din partea noastră, s'ar răspunde cu provocări contrarii din partea celor două mari imperii — situațiunea pentru noi nu ar fi avantajoasă. De ce dar să ne jucăm cu focul? Pentru a face rău guvernului actual sau mie personal? Dar nu vedeți și cine că răul ar fi — pentru țară, ear' nu pentru mine?

— Nici un om cu mintea la locul ei, nici un om în adevăr cu simțiminte patriotice în inima sa, nu poate să dorească a expune patria sa la pericole, ale cărora rezultate dezastruoase sunt neluodolnice, și cari se pot vedea chiar din capul locului.

În privința înviuirii, că este un întreg sistem de a apăsa, să-mi dați voe, domnilor, să citez câteva linii dintr'un ziar, fiindcă și adversarii mei s'au servit de citațiuni de ziare. Voiu ceta câteva linii din ziarul mitropolitului Miron din Sibiu.

Vă aduceți aminte despre interpelarea dlui Take Ionescu, în care d-sa m'a acusat, pe baza unui document care n'a existat nici odată și care e un adevărat falsificat. (Aplause prelungite.)

Al doilea act, ce v'a citit d sa aci, este o iscodire, este un falsificat, merit ca, într'un moment de surprindere naturală, să vă cuprindă inimile și sufletele, și pe baza aceluși falsificat să mă condamnați ca pe un nedemn servitor al Regatului. (Aplause)

Eată ce zice ziarul Mitropolitului Miron din 9/21 Maiu, ziar care nu cred că se va zice că au fost s'au este prietenos pentru mine personal, căci să nu uităm că acest ziar a dat o fidulă de bună purtare repausatului întru pomenire bisericască Mitropolitului Ghenadie.

Dl Sturdza citește apoi pasagi din articolul dela 9/21 c. al Telegrafului Român.)

Comediile din Arad.

Din grația mai multor întreprinzători ovrei avem în oraș mai multe petreceri: circ, panoramă și menagerie.

La Rusalii însă spectacolele s'au înmulțit. Am mai putut vedea cu acest privilegiu și alte bazaconii, anume: „ședința festivă” la „Nemzeti Szövetség” și alaiul cu vorbirea lui Hieronymi.

Despre cele trei dinău comedii întocmite și pentru nepatrioți nu vom da raport apoi ele au mai rămas, astfel că le mai poate vedea, cine n'a fost acolo; dar' ceste două din urmă au ținut numai cele 2 zile de Duminecă și Luni, prin urmare trebuie să amintim puțin din ele.

Comedia „nemzeti szövetség”-istă s'a jucat din privilegiu „primei adunări generale a filialei aradane” a acestei patriotice întreprinderi în capul căreia stă — *Hercegh* zis și Mihály, preclit și rector magnificus, care însă n'a venit și comedia filialei aradane s'a petrecut fără el. Dar' totuși au venit din centru să l'ocuească trei alte celebrițiți nici nu mai știu în ce științe obscure, nici chiar numele nu le știu, zău că nu. Chipurile lor cam sēmăneau mult cu ale patrioților fruntași aradani, arangiatori ai comediei: *Szécseny Árpád* (în Galiția îl chema Smule Knofsaft.) *Bathonyi Elemér* (în Galiția Moise Galgenstern), *Andrásy Tihomér* (venit din Galiția ca Iainkef Zwi-heldoff), *Csáky Lékél* (mai nainte: Iosl Kascheles), etc. etc. cum zic, toți erau acolo, ear' în spatele lor patrioții botezați, strâși din gunoii tuturor națiunilor.

Și ce mai comedie, frate! Ce mai caraghiositate! Rădă de te prăpădiai de prostiile îndrugate la ședința festivă.

După aceea, — dar' nu țin mai mult decât 1/3 eră „ședința festivă” — se duseră la cealaltă comedie cu Hieronymi, care venise să-și spuună dlor alegători și uscate despre psihicurile bănyane cum se tragă pe sfoară pe Austriaci în cauza renonțării învoielei. A reușit omu-pantlicar, patrioții se uita cu ochii înholbați și gura căscată, cum comediantul fost ministru înghitise un petec de hârtie aprinsă și apoi scosese din fundul gâtului și mai stii de unde, timp de 2 ore fel de fel de săptuiri: 1000 metri de pantilici, vre-o 5 porumbei vii, vre-o duzină de ceasornice de aur, etc. etc. Să vezi ce bucurie aveau cu toții.

Dar' să trecem la comedia cea cu *Varjassy*:

Omul acesta, încărcat, precum să știe pe tot rotogolul Ungariei, cu merite neperitoare, a rîvnit de mult după o resplătă, după îndeplinirea unei ambiții nobile, anume: să capete și el titlu de „dl president”, fie ori și unde. Și fiindcă urgenta tare, și în grabă nu era altceva, l'au pus „president al partidului liberal din Arad”. Mare onoare și distincție! Ei, va se zică de dragul acestei proclamații a lui *Varjassy* a fost arangeată comedia în aceste două de pe urmă zile. Aicia, mă rog, n'am fost de față, deși invitat; căci prea eram sătul de cele două dintăiu.

Seara apoi: „*tündérestély Barosspariban*”, adevă căteva foisoare de carton pentru copii, unde trăgeau lăutarii „*bűcsű*”-uri d'ale faine, se vindeau marafeturi de băcănie cu prețuri și mai faine; ear' apoi la sfîrșit vre-o 11 (adevă nici o duzină) de rachete foarte modeste; tot ca pentru copii; totul avea o înfățișare de ceva bălcu de pe vr'un orașel mic.

Racă serbătorile cari au „vrăjit” la Rusalii pe „patrioți”.

NOUȚĂȚI

Arad, 7 Iunie n. 1898.

Procesul nostru. Azi dimineața au plecat la Oradea-Mare amicii nostri V. Mangra, Dr. Ioan Suciu și colaboratorul nostru Aurel Trif.

Dl Dr. I. Suciu va prezenta apărarea în procesul ce se va pertracta mâne.

Petrecere populară în Arad. Maiialul școalelor gr-orientale din loc, ținut a 2-a zi de Rosalii, a devenit o mare și frumoasă petrecere a poporului nostru de aici. Lume multă s'a adunat des de dimineață în curtea bisericeii catedrale, de unde convoiul a plecat către 8 ore, în frunte cu muzica militară. Băeții și copilele de școală sub conducerea harnicilor învățători, s'au oprit înaintea reședinței episcopale, unde muzica a întonat o cântare națională. În pădure s'a concentrat popor mult și inteligent. Dintre preoți am remarcat pe d-nii *Mangra* și *Telescu*, ear' dintre fruntașii inteligenți pe d-nii *Oncu* și *Truța* ș. a. Tinerimea inteligentă a fost foarte bine reprezentată. Multă animație a produs minunat executatul căluser, jucat de 24 flăcăi voinici din popor. Seminaristii au delectat publicul cel mare cu admirabile doine. Petrecerea a ținut până seara târziu în cea mai desăvirșită ordine. Felicităm pe bravii învățători pentru succesul fără îndoială mare.

Rectificare. În articolul nostru, intitulat „*Redeschiderea parlamentului*” (în Austria) din n-rul trecut s'a străcurat o greșeală, în urma căruia sensul frazei respective are tocmai contrarul de ceea ce am voit să zicem, precum de altfel cetitorii din compoziția frazei desigur au și ghicit-o; anume la sfîrșitul de tot al articolului în fraza: „*atunci cel puțin cel nu al ocărnuirii fără parlament*” — acest „*nu*” trebuie scos afară și apoi înțelesul va eși adevărat. Rugăm frumos pe cetitorii, pe cari îi interesează lucrul să recitească încă odată fraza și să-și îndrepteze.

Medic român în Karlsbad. Med. Univ. Dr. *Romulus L. Crăciun*, medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (Clinica dlui consilier de curte Prof. Neusser.) Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena Protector: Majestatea Sa împăratul etc. etc.

Ord. din 1 April—1. Octombrie dela oarele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în *Mühlbadgasse* casa „*Schwarzes Ross*”.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamențele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poștă dela farmacia dlui Dr. *Iulius Schopp* în Oravița (Krássó-Szöréay m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Dare de seamă.

Conform programului publicat, inteligența română din comuna Recita-mont. și Recita-română a invitat pe ziua de 17/29 Maiu a. c. corul român din Lugoj constătătoriu din circa 60 de persoane care primind cu plăcere invitarea a dat în Recita un Concert în rezultatul său moral admirat și lăudat de toți cari au avut norocirea să-l audă respective să capete bilete de intrare, între cari — trăind în mijlocul unei respectabile inteligenți străine de toate naționalitățile — foarte mulți buni pricepători de muzica vocală și cari până aci încă nu cunoșteau farmecul melodiilor populare române, aflând aceste melodii, interpretoare fidel renumitul cor al Lugojenilor cu nepretensivul dar' demn de adănc respect și recunoștiință magistrul și regenărătorul corului vocal bisericesc dl Vidu, în frunte ca dirigent.

De altcum scopul înregistrării acestor șiruri este, a da socoteală publică despre venitele și cheltuelile avute, fiind partea morală a concertului cum am zis imprimat până la admirațiune în inima fiecari pantiicipant.

Au încurs 472 fl. 10 cr. din care sumă detrăgându-să spese de 342 fl. 26 cr. rezultat venit curat de 129 fl. 84 cr. administrat fondului bibliotecii casinei române din Recita-montană.

Suprasolviri la cassă seara a încurs dela domni:

Rev. Matei Bălan Recita-rom. 4. fl. 20; Dr. Petru Mladin Prebul 3 fl 40 cr.; Dr. Stefan Godian Bocea: 2 fl. 30.; Zoltan Gartner protopretore: 2 fl.; George Nicolaecici Recita-rom. 1 70 cr.; Alexandru Costean Bocea: 1 fl. 40 cr.; Blasuți Bela Bocea; 70 cr.; Dr. Corneliu Bejan Bocea: 70 cr.; Ioan Jian 70 cr.; Dr. Josef Schopf: 70 cr.; Nicolae Marta 70 cr.; Petru Popescu 60 cr.; Jovinovicu Bocea 20 cr.; Moșescu 20 cr.; Băiș Tr. 20 cr.; Mureșan Bocea 20 cr.; Colorean Bocea 20 cr.; Băbăscu G 20 cr.; Cioran V. 20 cr.; Glanber 20 cr.; Ciemeu al. 20 cr.; Vulpe Bocea 20 cr.; Apostolescu D. 20 cr.; Mihalic 20 cr.; Adam G. 20 cr.; Bocean M. 20 cr.; N. N. 20 cr.; Almăjan M. 20 cr.; Blan I. 20 cr.; Schuster I. 20; Rev. Ioan Oprea Comau 20 cr.; Goldsteni I. 20 cr.; Adler, Bocea 20 cr.

Oferte din afară a încurs dela domni: Societatea de pompieri din loc: 5 fl., Dr. Zepeniag adv. Versecz 5 fl., Budintian adv. Bocea 3 fl., Zoffmann Versecz: 3 fl., Boskovitz 2 fl., Mottl Ludvig: 5 fl. 50 cr.; Reo. Davil de Autok Klokoties 1 fl., 50 cr. Dna Catarina Tismonariu Cugnecea 1 fl 50. cr. Semen Patesan 2 fl.; Adolf Waiss 1 fl. — Pentru aceste suprasolviri și oferte exprimăm dlor contribuenți multămita noastră.

Că de fine observ că, motivele arangării acestor festivități a fost de natura cu mult mai importantă decum pentru cei neoricuțiți cu drept s'ar putea presupune în aceste zile grele și pline de lipsuri, dorul de che-fuiri și dănpuri. —

Recita-montană în 4 Iunie st. n. 1898.

Din însărcinarea comitetului.

David Terfalogan.

ULTIME ȘTIRI

Răsboiul american-spaniol.

Londra, 7 Iunie.

Amiralul *Sampson* a scufundat în fața intrării portului *Sant-Iago* vaporul „*Merrimac*”, pentru a îngreuna astfel Spaniolilor intrarea ori ieșirea din port.

Dacă ruinele acestui vas nu vor putea fi înlăturate (prin explozie), cinci vase spaniole din port vor fi osândite să stea în neactivitate.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil: Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III. Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris. Prețul 15 lei.

Volumul IV. Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V. Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI. Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 30 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Liturgia Sfintului Ioan Crisostom“ culeasă, aleasă și întocmită pe baza melodilor vechi bisericești, pentru corul școlarilor pe două voci — sopran și alt — de Nicolae Stefu, învățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrațiunea foii noastre.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea Academiei Române. București 1897.

A apărut!! și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“. „VIERITUL“ de PETRU VANCU, învățător în Măderat. carte foarte instructivă pentru cultivătorii de viie. Prețul 60 cr. franco. Cumpărătorii dela 10 ex. în sus primesc rabat de 10% (175) 4—10 Administrația „TRIBUNA POPORULUI“

Semnu C F J (181) 2—4 Coase de oțel turnat în tigăi cu garanță pentru cea mai excelentă calitate. Lungime 75 80 85 90 cm. 1 bucată —80 —80 I.— I.— Ori ce coasă vândută de mine cu garanță, care nu ar corespunde, să primește înapoi, eventual se schimbă, chiar și atunci dacă coasa a fost deja bătută și întrebuințată. La cumpărarea de 10 bucăți deodată se dă o bucată gratis (pe deasupra) Intr'un pachet de 5 kilo întră după lungimea coaselor 6—8 bucăți pentru care să plătește porto postal împreună cu timbru de fracht și proviziune de rambursă 27 cr. după depărtarea la prima, ear' 42 cr. la toate celelalte zone. Cute (grese ilite) pentru ascuțit coase dela 6 cr. până la 35 cr. de bucată. Unește de bătut coase de cea mai bună calitate Nicovală fig. 1 cr. 52, Nicovală fig. 2 cr. 48 Nicovală fig. 3 cr. 45. Ciocan fig. 4 à 250 grm. cr. 45 à 300 grm. cr. 50. Ciocan fig. 5 cr. 55. CARL F. JICKELI, Sibiu.

Valabil dela 1 Maiu 1898.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Maiu 1898.

Table with train routes: Arad-Budapesta, Budapesta-Arad, Arad-Teiuș, Teiuș-Arad, Arad-Ciaba-Oradea-mare, Oradea-mare-Ciaba-Arad, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Arad-Seghedin, Seghedin-Arad, Arad-Brad, Brad-Arad, Arad-Moneasa, Moneasa-Arad.

Table with train routes: Arad-Ciaba-Oradea-mare, Oradea-mare-Ciaba-Arad, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Arad-Seghedin, Seghedin-Arad, Arad-Brad, Brad-Arad, Arad-Moneasa, Moneasa-Arad.

Table with train routes: Seghedin-Arad, Arad-Brad, Brad-Arad, Arad-Moneasa, Moneasa-Arad.

Table with train routes: Törnava-Cheriu, St.-Anna-Chitighaz, Chitighaz-St.-Anna, Borș-Șebeș-Moneasa, Moneasa-Borș-Șebeș, Borș-Ineu-Cermeiu, Cermeiu-Borș-Ineu.